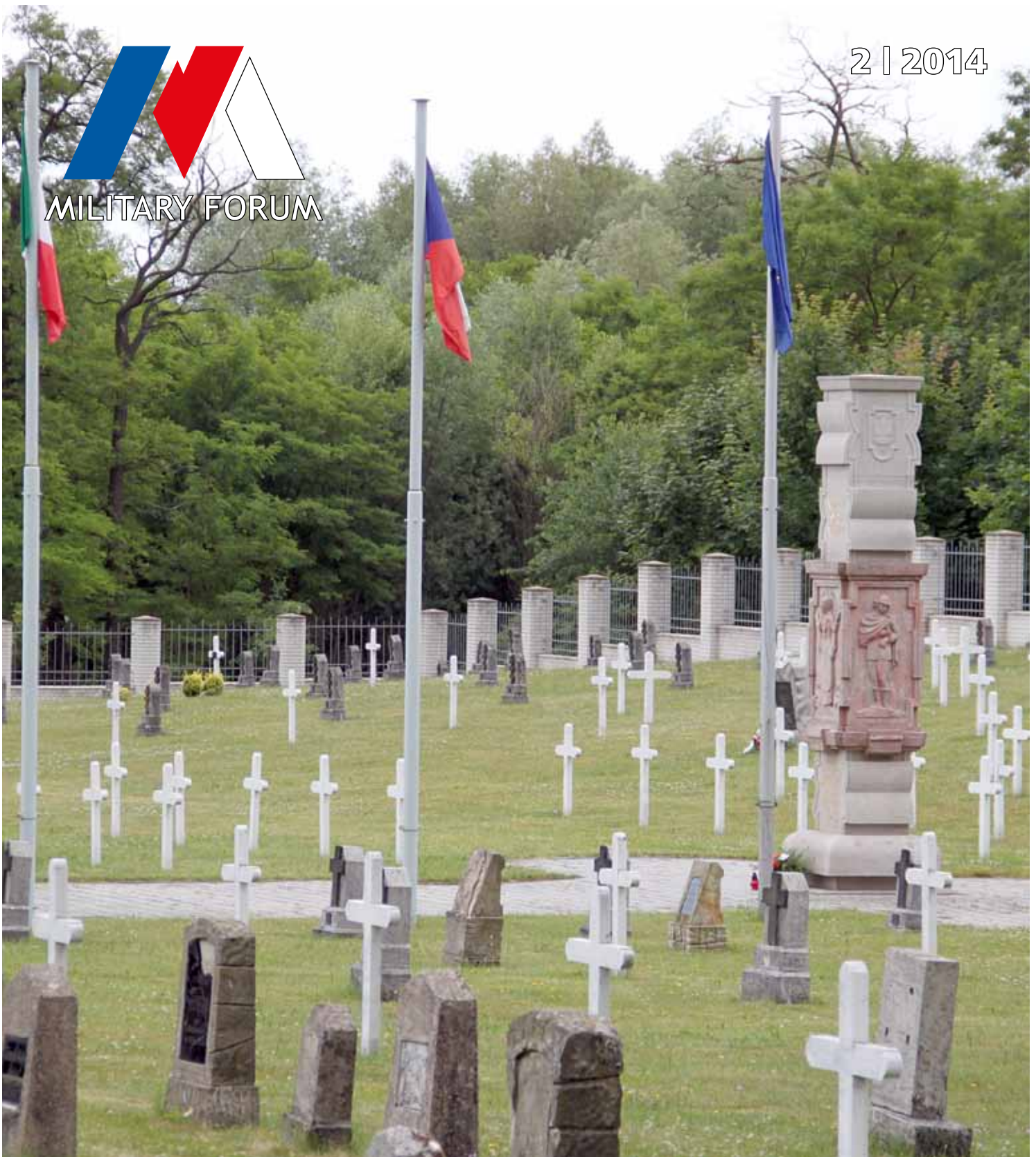

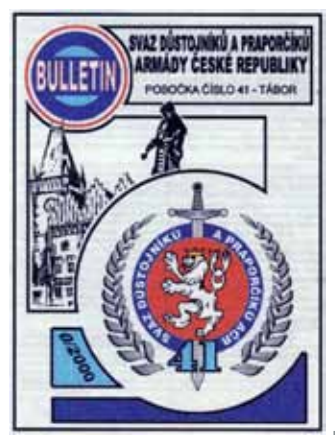
MILITARY FORUM

GAMING INITIATIVE GI I 2014

CIMITERO MILITARE ITALIANO

SVAZ DŮSTOJNÍKŮ A PRAPORČÍKŮ AČR

nabízí:

Objednávky zasílejte na SvazDaP AČR, o.s.,
Pilotů 217, 160 00 Praha 6 – Ruzyně, nebo na info@svazdap.cz

Na základě rozhodnutí přijatých Radou GAMINGE INITIATIVE a potvrzených během GI II v Praze, zadal SvazDaP výrobu odznaků organizace. Na náš svaz připadlo celkem 15 kusů těchto odznaků, které mají hodnotu 20,- € (540,- Kč) za kus. Svým členům SvazDaP dotuje část ceny, takže je možné si odznaky objednat za 300,- Kč.

Miroslav Fehér

VOJENSKÉ INVESTIČNÍ MEDAILE

Na začátku července zahájil činnost projekt pod názvem „Vojenské Investiční Medaile“. Je inspirován současným trendem spojení s využitím cenných kovů. Jeho posláním je prodej specializovaného sortimentu investičních medailí s vojenskou tematikou, obzvláště vlastních titulů. Jejich námětem jsou tradice českého a československého vojenství. Výročí, osobnosti nebo legendární zbraně. Nejedná se o žádné náhražky ani do líbivého marketingu zabalené výrobky s diskutabilní hodnotou. Každá medaile musí splňovat vysoké požadavky na uměleckou úroveň a profesionální zpracování. Všechny položky v nabídce jsou pouze z ryzích materiálů. Právost dokládají příslušné certifikáty. Výroba je zajištěna výhradně společností Česká mincovna, a.s. Nabídka doplňují medaile ze sortimentu České Mincovny, které navazují na nosné téma projektu.

Část získaných prostředků je určena na podporu činností spojených s vojenstvím, jako jsou muzea, památníky a podobně. Budou poskytovány pro vybraný účel dle tématu medaile. Dar je poskytován pouze z autorsky vydaných medailí.

V červenci vyšel úvodní titul pod názvem „Řopík“ z kolekce „Opevnění na obranu republiky“. Jedná se o Investiční medaili o průměru 37 mm a gramáži 31,1 g (Trojská unce) z ryzího stříbra 999 „Proof“. Dodává se v kapsli a dárkové etuji z plastu. Emise je omezena na 450 ks, navíc prvních 250 ks je vydáno v číslované verzi. Číslování v kombinaci s nízkým nákladem investiční postupem času zhodnotí.

Dar z prodeje Řopík“ bude poskytnut některému z muzeí provozovaných v ČR objektech lehkého opevnění vzor 37. Kupující získá ke každé medaili unikátní kód, pomocí něhož se bude moci zapojit do ankety, která rozhodne o tom, které muzeum prostředky obdrží. Počet pořízených medailí se rovná počtu kódů a tím platných hlasů. Navíc, z kódů uplatněných v anketě se bude losovat výherce zlatého 5g investičního slitku v orientační hodnotě 6000 Kč.

Využijte jedinečné příležitosti a pořídte si investiční medaili „Řopík“. Získáte hodnotný předmět pro dlouhodobou investici, podpoříte muzejní činnost a budete-li mít štěstí, můžete i vyhrát.

Pro více informací navštivte prosím www.investicnimedaille.cz Členové vojenských klubů a sdružení mohou získat slevu pro nákup investiční medaile „Řopík“ při uplatnění slevového kódu: PROMO1HK

Martin Marek

Investiční medaile „Řopík“ provedení „Standard“

Investiční medaile o průměru 37 mm a gramáži 31,1 g (Trojská unce) z ryzího stříbra 999 „Proof“. Rada svazu a členové ČS objekty lehkého opevnění vzor 37 a nápisem „Řopík“ a „Opevnění na obranu republiky“, na reverzní straně pak stylizovaný znak „Roholčevé opevněvací prací“. Dodává se v kapsli a dárkové etuji z plastu. Každý kus je vyhověn certifikátem. Prvních 250 kusů je vydáváno s číslováním.

rok vydání: 2014 • náklad emise: 450 ks • hraje: kladka s opatem • autor návrhu: Martin Marek
autor návrhu: Martin Marek • autor zpracování: M. Měk • zhotovitel: Jozef Kratochvíl, DSO
rytce: Jozef Kratochvíl, DSO • zhotovitel: Česká mincovna, a.s. • kód produktu: MS21F

Martin Marek • Vojenské investiční medaile • Polní 484, 332 09 Státnovice • IČO: 643 74 891
www.investicnimedaille.cz • e-mail: info@investicnimedaille.cz

2	<i>Vojenské investiční medaile</i> Martin Marek	6	<i>Bezpečnostní strategii potřebujeme po třech letech aktualizovat</i> Andor Šándor
2	<i>Odznaky GAMINGE INITIATIVE</i> Miroslav Fehér	8	<i>gen. Zdeněk Jakůbek</i> Svetozár Plesník
4	<i>GAMING INITIATIVE GI I 2014</i> Ivan Lamprecht	10	<i>Cimitero militare Italiano</i> Miroslav Fehér
		11	<i>Pietní akt u hrobu generála Ludvíka Svobody</i> Svetozár Plesník
		12	<i>ČSLA dnes</i> Pavel Vladyka
		13	<i>Postřehy z historie tábořské pobočky</i> Zdeněk Chuda
		15	<i>VOLAREZA</i> Rostislav Konečný
		18	<i>Pietní akt na Vítkově</i> Svetozár Plesník
		19	<i>Předání čestného praporu</i> Svetozár Plesník

MILITARY FORUM 2/2014

Čtvrtletník Svazu důstojníků a praporčíků Armády České republiky • IČ 60437774

• www.sdap.cz • adresa: SvazDaP, Pilotů 217, 160 00 Praha 6 – Ruzyně • adresa redakce: Nitranská 1459/11, 130 03 Praha 3
 • e-mail: info@svazdap.cz • Šéfredaktor: Miroslav Fehér • feh@seznam.cz • Redakční rada: Miroslav Fehér (Praha), Rostislav Konečný (Rakovník), Ivan Lamprecht (Valašské Meziříčí), Svetozár Plesník (Praha), Miroslav Prokop (Praha) • Sazba: Viktor Beránek • Jazyková úprava: Ivan Lamprecht • Tisk: Inspirea, s. r. o. • Číslo předáno do tisku 15. 7. 2014 • Evidenční číslo MK ČR E 19841 • Foto: archiv SvazDaP a autoři článků • ISSN: 1804-6568 • Náklad 1 000 výtisků • Kopírování, přetisk a jakékoliv šíření povoleno pouze se souhlasem vydavatele • Názory autorů článků nejsou nutně názory redakce. • Redakcí nevyžádané příspěvky se nevracejí.

© SvazDaP, 2014

GAMING I. 2014 STANS – ŠVÝCARSKO

Ve dnech 8.–11. května se ve švýcarském městě Stans, osmitisícovém hlavním městě kantonu Nidwalden a sídle kantonální vlády a parlamentu, uskutečnilo jarní zasedání Gamingské iniciativy. Dvoudenní jednání, kterého se zúčastnily delegace České republiky, Itálie, Rakouska, Švýcarské konfederace a Spolkové republiky Německo, probíhalo v mezinárodním středisku SWISS-INT, což je vojenské výcvikové středisko pro výcvik švýcarských vojenských specialistů různých odborností pro vysílání na dlouhodobé zahraniční mise pro provádění mírotvorných nebo záchranných operací pod vlajkou OSN.

Na jarní zasedání Gamingské iniciativy vyslal Svaz důstojníků a praporčků Armády České republiky, který je aktivním členem Gamingské iniciativy téměř od jejího počátku, čtyřčlennou delegaci pod vedením kpt. v z. Ing. Ivana Lamprechta, místopředsedy Svazu; dalšími členy delegace byli pplk. v. v. JUDr. Jaroslav Palkoska, člen Ústřední rady Svazu, pplk. v z. Ing. Miroslav Tlamicha, vedoucí pracovní skupiny Svazu pro Gamingskou iniciativu a kpt. v z. JUDr. Radim J. Marušák, člen pracovní skupiny Svazu pro Gamingskou iniciativu.

Program prvního dne byl zahájen dopolední návštěvou švýcarské letecké základny Emmen, kde byla účastníkům přiblížena historie této vojenské letecké základny v kontextu s potřebou udržovat pro potřeby Švýcarské konfederace minimální počet 55 nadzvukových letadel; návštěva přitom proběhla v období rozhodová-

ní o nákupu 22 kusů švédských nadzvukových letounů JAS-39 Gripen k již stávajícím 33 nadzvukovým stíhačům F/A-18 Hornet ve službě švýcarského letectva. Hlavními body programu návštěvy bylo předvedení výcvikového simulátoru pro piloty nadzvukových letadel vyrobeného francouzskou firmou Thales se simulací jednoho výcvikového programu a dále předvedení bezpilotních dronů pro pozorovací a záchranné práce.

Odpolední část programu zahrnovala přednášku plukovníka Marc-André Ryttera o zapojení a zkušenostech švýcarské armády s ochranou účastníků Světového ekonomického fóra v Davosu. Podrobný popis konkrétních činností jednotlivých složek ochranných jednotek zahrnoval akce od samotného vstupu vládních delegací a jejich doprovodu na území Švýcarské konfederace až do jejich opuštění švý-

carského území, přičemž jsou prováděny odlišné režimy ochrany podle úrovně vládních zástupců a potřeby jejich ochrany v rámci dopravy, ubytování, stravování, vystupování na konferenci, setkání se zástupci jiných států a individuálních programů účastníků.

V další části programu vystoupil plukovník Marco La Bella s prezentací činnosti Svazu záložních důstojníků Švýcarské konfederace v rámci ochrany civilního obyvatelstva. Na tuto přednášku navázala informace o výcvikovém středisku SWISS-INT a návštěva ubytovacích a souvisejících jednotek, které používají švýcarští vojensští odborníci při nasazení v zahraničí.

Nedílnou součástí odpoledního programu bylo slavnostní shromáždění všech přítomných účastníků a položení věnce k pomníku sedmi švýcarských vojáků, kteří od r. 1954 položili své životy při mírových a záchranných operacích v zahraničí. U této příležitosti pronesl slavnostní projev vojenský kurát evangelický páter Zimmermann, který položil důraz na negativní důsledky války zmínkou o prohlášení pruského generála a válečného teoretika Karla von Clausewitze, že zatímco je všeobecně známo jeho prohlášení, že válka je pokračováním politiky jinými prostředky, je jen velmi málo známé jeho další prohlášení o tom, že z hlediska důsledků války nejsou žádní vítězové, ale jen

poražení. V této souvislosti připomněl, že válka je vždy vedena lidskými bytostmi se všemi jejich vlastnostmi, neboť celá válka předpokládá lidskou slabost, a proti ní je směřována. Jako základní předpoklad vyhnutí se válce zdůraznil nezbytnost vzájemné komunikace, diskuse a poznání historie a kultury proti sobě stojících válečných uskupení. Tohoto slavnostního shromáždění se zúčastnil také plukovník Charles Ott, jeden ze zakládajících členů Gamingské iniciativy.

K oslavě 25. výročí založení Gamingské iniciativy byli účastníci zasedání pozváni na švýcarský večer, který za doprovodu živé hudby obsahoval aktuální tematické přípitky a tradiční švýcarské pohoštění.

Následující den pokračoval program zasedání zprávami jednotlivých účastníků se zemí v oblasti záchranných prací národního i mezinárodního charakteru s nasazením vojenských jednotek. Za Českou republiku vystoupil kpt. v z. JUDr. Radim J. Marušák, který přednesl připravenou prezentaci omluveného předsedy Svazu důstojníků a praporčíků Armády ČR mjr. v. v. Rostislava Konečného o skladbě a funkci Integrovaného záchranného systému v České republice. Ve svém půlhodinovém vystoupení se zmínil o právní úpravě integrovaného záchranného systému, jeho základních a doplňkových složkách, struktuře a procedurách nasazení v místech zásahu, včetně kompetencí AČR a základních pravidel pro nasazování aktivních armádních záloh při pohromách a vysílání složek integrovaného záchranného systému do zahraničí.

Slovenská republika nebyla na zasedání zastoupena, ale zástupci její národní členské organizace zaslali organizátorům národní zprávu k projednávanému tématu účast vojenských jednotek při záchranných pracích v národním a mezinárodním měřítku.

Capt. Alessandro Vettori prezentoval za italskou delegaci italský systém nasazování vojenských jednotek do záchranných akcí v rámci Itálie. Ochrana vojenských objektů a občanských aktiv obecně je v Itálii dobře propracovaná a rovněž počítá s využitím občanských iniciativ při mimořádných událostech. Jeho vystoupení bylo doplněno komentářem Capt. Mauro De Angelise, zástupce italského Červeného kříže, který popsál postup nasaze-

ní jednotlivých složek Červeného kříže jak v rámci Evropy, tak v rámci rozvojových zemí, zvláště Afriky.

Rakouský zástupce brigádní generál prof. Adolf Eber, bývalý předseda Rakouského spolku důstojníků, který se účastnil četných významných mírových a záchranných akcí v rámci sil OSN, brilantně popsál organizaci a systém nasazení vojenských jednotek zejména do mezinárodních záchranných akcí při živelních pohromách a pomoc při zmírňování jejich následků.

Odpolední program nabídl návštěvu pevnosti Füringen vybudované v letech 1941 a 1942 v obavě před vpádem Wehrmachtu na neutrální švýcarské území, která měla zajišťovat obranu této oblasti centrálního Švýcarska. Pevnost Füringen byla až do roku 1980 udržována v provozním stavu a od roku 1991 je museem.

Následně interní zasedání vedoucích delegací Gamingské iniciativy se zabývalo zejména ekonomickou situací jednotlivých národních členských organizací. Přestože Gamingská iniciativa zůstává jedinečnou mezinárodní platformou projednávání středoevropských regionálních problémů bezpečnosti a vzájemných vztahů mezi armádami národních států a civilním obyvatelstvem, všechny národní organizace, které jsou v naprosté většině závislé na finanční podpoře ze strany národních ministerstev obrany, pociťují dramatický pokles výdajů na obranu ve všech zemích evropského kontinentu, což se návazně nemůže neprojevit na finanční podpoře národních organizací důstojníků a praporčíků, ať již jsou tito v aktivní vojenské službě, v záloze nebo v důchodu.

V této situaci se předsednictvo Gamingské iniciativy rozhodlo adresovat dopis všem členským národním organizacím s připomenutím, že Gamingská iniciativa představuje nezastupitelné mezinárodní fórum, které za svých 25 let prokázalo svou užitečnost pro národní členské organizace v oblasti výměny informací a sdílené zkušenosti v celé řadě vysoce prioritních oblastí, jež řeší národní vojenské i civilní subjekty.

Předsednictvo Gamingské iniciativy vyzvalo zúčastněné národní svazy, aby věnovaly otázkám Gamingské iniciativy prioritní pozornost a navrhlo text dopisu, který předsednictvo Gamingské iniciativy

zašle národním členským svazům, v němž potvrdí aktivní úlohu při činnostech každého národního svazu a podíl na dosažených výsledcích společenství Gamingské iniciativy. Tento kompetenční dopis bude možné použít též při oslovení potenciálních národních sponzorů členských svazů středoevropské Gamingské iniciativy. Sponzorské příspěvky do ekonomiky národních svazů umožní pravidelné kontakty a účast zástupců národních členských svazů na jarních i podzimních zasedáních Gamingské iniciativy, a tím vzájemné sdílení a výměnu zkušeností při řešení aktuálních problémů naší doby. Tím naplní smysl své činnosti.

Uplynulé čtvrtstoletí existence Gamingské iniciativy budí respekt už jen délkou času, kterou národní členské organizace této iniciativě věnovaly. Probíhající diskuse jasně potvrzují, že se programový potenciál Gamingské iniciativy dosud nevyčerpal; naopak výslovně potvrzuje akutní potřebu navázání úzké spolupráce mezi dobrovolnými vojenskými organizacemi evropského kontinentu pro co nejefektivnější postup při prevenci a zmírňování dopadů možných existujících nebezpečí a konfliktů v rámci evropského kontinentu.

Gamingská iniciativa tím zároveň klade výzvu pro své národní členské organizace, svazy či spolky důstojníků, praporčíků a vojáků v záloze. Výzvu k posílení nejen v programové oblasti, ale i budování podpory a zájmu ze strany vojenských subjektů i občanské veřejnosti v zúčastněných zemích na našem kontinentu.

Ivan Lamprecht, Radim Marušák

BEZPEČNOSTNÍ STRATEGII POTŘEBUJEME PO TŘECH LETECH AKTUALIZOVAT

Teprve před třemi lety přijala česká vláda novou bezpečnostní strategii. Té se tak dostalo po osmi letech aktualizace i proto, že jsme se mezitím stali členy Evropské unie. Pokud si ji kdokoli přečte, musí uznat, že její „jazyk“ odpovídá všem požadavkům na dokument strategického charakteru.

Tehdejší premiér v úvodu říká: „Proč se v době míru vůbec věnovat bezpečnostním otázkám? Proč se raději nevěnovat stavbě nových domů, nemocnic, škol?“ A odpovídá slovy britského labouristy, tedy levicového politika, Denise Healeyho: „Proto, že snížíme-li prostředky na obranu natolik, že naše bezpečnost bude ohrožena, nebudeme mít žádné domy, žádné nemocnice, žádné školy. Budeme mít jen hořící trosky.“

Odpovídala této základní filosofii realita v následujících letech? Pokud jde o nově postavené nemocnice, školky a podobně, tak aniž bych se považoval za odborníka, mám silný pocit hraničící s jistotou, že k žádné výstavbě nedošlo. Tudíž logika premiérova úvodu v této oblasti se zřejmě naplňovala. Bylo tak i v otázce výdajů na obranu? V roce 2005 ČR naposledy vydala na činnost resortu obrany požadovaná 2 % HDP, tedy v souladu s požadavky Aliance a sliby tehdejší vládní garnitury.

Bude vždy ke cti ČSSD, že zemi jako vládnoucí strana přivedla k podpisu Washingtonské smlouvy. Její rozhodnutí v té době začít snižovat výdaje již chválu nezaslouží. Vláda premiéra Nečase dala na obranu této země, nikoliv na AČR, už jen 1,2 % HDP, a to v roce, kdy přijala novou bezpečnostní strategii. V roce následujícím již jen 1,08 %. A jak to vypadá v roce 2014? To nejlépe dokumentují slova toho nejpovolanejšího, současného náčelníka generálního štábu: „Dnes nejsme schopni ani plnit závazky vůči spojencům v NATO.“ Vstupem do Aliance se naše země dobrovolně zapojila do kolektivní obrany s tím, že případný vojenský konflikt by začal mimo naše hranice. Generál Pavel dále

říká: „Například brigádní úkolové uskupení, které bychom měli poslat do akce na obranu NATO, a tedy i nás, by mělo dostat zásoby všech kategorií na třicet dní. Od proviantu počínaje, přes pohonné hmoty, munici až po náhradní díly. Protože se po několik let za sebou v rozpočtu výrazně škrtalo, máme nyní zásoby v některých položkách jen na týden“.

Kde je dlouhodobá odpovědnost politického vedení země za takový stav? Jaký je náš příspěvek ke kolektivní obraně? Problém by neměli jenom naši vojáci v rámci sborového uskupení, ve kterém by byli nasazeni k obraně země a Aliance, ale i samotný velitel sboru, který by obtížně mohl počítat se skutečnou bojovou hodnotou brigády AČR. Ve stavu, v jakém by mu byla přidělena, byla by mu spíš na obtíž. Není na čase věci změnit?

Je dobře, že se konečně našel generál, který se nebojí říci pravdu nahlas. Pravdu, která se neposlouchá dobře, ale může zatřepat přesně s tím, co ignorujeme, ač to bezpečnostní strategie ve svém úvodu akcentuje.

Tento tristní stav je odrazem toho, jak daleko jsou od sebe slova a činy. Je přesně v protikladu tomu, k čemu se země zavazuje v hodnoceném dokumentu v bodě Strategie prosazování bezpečnostních zájmů.

Co nám ukazuje vážná, zdaleka nekončící, s obtížně předvídatelným vývojem probíhající krize na Ukrajině? Životní zájem země – ohrožení územní celistvosti a svrchovanosti země zatím ohrožena není. Řada strategických zájmů ale určitě je. O které především jde:

- bezpečnost a stabilita, především v euroatlantickém prostoru,
- prevence a zvládnutí místních a regionálních konfliktů a zmírňování jejich následků,
- posilování soudržnosti a efektivnosti NATO a EU a zachování funkční a věrohodné transatlantické vazby,

- naplňování strategického partnerství mezi NATO a EU, včetně posilování jejich spolupráce při komplementárním rozvíjení obranných a bezpečnostních schopností,
- rozvíjení role OBSE v oblasti prevence ozbrojených konfliktů, demokratizace a posilování,
- zajištění energetické, surovinové bezpečnosti ČR a adekvátní úrovně strategických rezerv.

Životní či strategické zájmy jiných zemí nelze přehlížet ani podceňovat, zvláště nejsme-li pro jejich „ohrožení“ ochotni vyvinout odpovídající úsilí a prostředky všeho druhu či nést dopady, které to s sebou přináší. Rusko dlouhodobě říkalo, co je pro něj již nepřijatelné. Bylo-li plánem Evropské unie dostat Ukrajinu do orbitu svých zájmů, a tím pádem ohrozit zájem Moskvy, o kterém se vědělo, pak způsob, jakým tak učinila, je zoufalý.

Od samého vyhlášení společné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky EU na konci devadesátých let je dalším důkazem, že nic takového ve skutečnosti neexistuje. Není však bohužel jisté, že to pochopí i někteří čeští politici, a tak přestanou vzývat chiméry typu „společná evropská armáda“ apod. To, že má EU jeden a půl milionů vojáků ve zbrani a vynakládá na obranu dvakrát více než Rusko a Čína dohromady, ještě není předpokladem k jejímu vzniku. Po letech spoléhání se na to, že Američané vše zaplatí a vojensky zajistí, se obávám, že evropských armád na kolenou je více než jen ta naše.

Řešení sporů pouze diplomatickými prostředky v rámci existujících mezinárodních mechanismů není univerzálně přijatým standardem ani ve 21. století. Vojenské obsazení Krymu Ruskem, které je naprosto nepřijatelné, zbouralo naši zažitou představu, že bude dosti času k tomu, abychom odhalili přípravy konvenčního útoku se šestiměsíčním předstihem. Putin nám nedal ani šest dní!

Občanská válka na jihovýchodě Ukrajiny, probíhající zatím pouze zde, bude mít přímé dopady na situaci v naší zemi. Již nyní se odhaduje, že u nás žije na sto tisíc Ukrajinců. Kolik jich je však ve skutečnosti?

Naše bezpečnostní strategie má trhliny nejenom proto, že neumíme a nejsme schopni předvídat bezpečnostní vývoj ve světě, ale hlavně proto, že již v době její přípravy dokument představoval spíše intelektuální cvičení než shodu celého politického spektra na tom, jaké praktické kroky učiníme, abychom uchránili vlastní životní zájem. Nutno dodat, že není jediným. Postoj politiků k Bílé knize o obraně, kterou vláda vzala jen na vědomí, je jasným dokladem jejího zájmu o obranu země. Bohužel ani poté, co nám realita ukáže, že něco není v pořádku, nejsme schopni se probudit. Nejen Putin, ale i jiní „ambiciózní“ politici budou sledovat, co země EU a NATO skutečně udělají v otáz-

ce zvýšení obranyschopnosti, nikoli proklamace. To jim buď zvýší chuť, nebo je zkrátí.

Řada politiků se vydává za stoupence Margaret Thatcherové, nebo ji přinejmenším uznávají a ukazují, že mají její knihy ve své knihovně. Buď je ale nečetli vůbec, nebo jenom něco. Jinak by si museli pamatovat, jak v knize Umění vládnout říká: „Svět nikdy nepřestal být nebezpečný, to jen Západ přestal být ostražitý.“ Tato slova napsala po událostech z 11. září 2001. Kdyby dnes žila, zcela jistě by je akcentovala ještě s větším důrazem.

Je na místě si položit otázku. Platí současná bezpečnostní strategie? Je skutečně dokumentem, který dává předpoklad k zajištění životních a strategických zájmů České republiky a jejich občanů? Odpovídá bezpečnostní prostředí tomu, které bylo vzato v potaz při jejím zpracování, kdy hlavní zdroj nestability představoval

Balkán? Jakou míru bezprostředního rizika pro ČR přinese hrozba toho, že Ukrajina může skončit na dlouho jako zhroutěný stát v přímém sousedství s EU a NATO na jedné straně a na druhé s Ruskem?

Odráží současný ekonomický rámec zajištění bezpečnostních zájmů České republiky nutnost, když i ten, na kterém byl v době 2011 postaven, byl dosti podhodnocen? Opravdu mohou občané věřit tomu, že AČR je hlavním nástrojem realizace obranné politiky, je-li ve stavu, který je výše popsán s tím, že jí chybí 5500 vojáků, což je dvacet procent celkového stavu a síla asi jedné brigády? To, co se děje ve velmi těsné blízkosti naší země, by mělo být silným impulsem k tomu, aby zajištění obrany této země bylo věcí celého politického spektra.

Andor Šándor

(napsáno pro natoaktual.cz)

Čeští vojáci na misi NATO v Afghánistánu (ilustrační foto) | foto: OMLT Vardak

BRIGÁDNÍ GENERÁL ING. ZDENĚK JAKŮBEK – NÁČELNÍK VOJENSKÉ KANCELÁŘE PREZIDENTA REPUBLIKY

Po triumfálním návratu T.G. Masaryka do samostatného československého státu patřilo k jeho prvnímu rozhodnutí zřízení vojenského oddělení Kanceláře prezidenta republiky. Stalo se tak již 1. ledna 1919, zákonem č. 654/1919 Sb., a získalo označení - Vojenská kancelář prezidenta republiky – následně byla přesně vymezena její působnost, její základní pojety zůstávají obdobné i dnes, po více jak osmdesáti letech.

V jejím čele stál přednosta - vždy vyšší důstojník, organizačně podřízený kancléři, zároveň však ve vojenských otázkách nadřízený veliteli Hradu a Hradní stráž. Příslušníci Vojenské kanceláře prezidenta republiky z řad důstojnického sboru byli k této službě povoláni na přechodnou dobu od svých vojenských útvarů, a to na návrh ministra národní obrany, přímým rozhodnutím prezidenta.

S náčelníkem Vojenské kanceláře prezidenta republiky Česká republika brig. gen. Ing. Zdeněk Jakůbekem vedl dne 21. července 2014 rozhovor pro Military Forum JUDr. Svezozár Plesník.

MF: Po absolvování Vojenské vysoké školy pozemního vojska ve Vyškově jste začínal svoji služební kariéru jako velitel průzkumné čety. Můžete našim čtenářům sdělit, co Vás vedlo ke vstupu do ozbrojených sil? Měl jste svůj vzor, nebo to byl Váš zájem o „vojáky“ z dětství?

ZJ: Ke vstupu do ozbrojených sil mne přivedla především válečná literatura a zájem o vojenskou techniku, konkrétně o vojenská letadla z druhé světové války. Jako většina kluků, kteří zvažovali vojenské povolání, jsem se chtěl stát pilotem stíhacího letounu, což mi ovšem můj zdravotní stav – nosím brýle – neumožnil. Vzorem mi samozřejmě byli hlavně druhováleční stíhací piloti – Josef František, František Fajtl, František Peřina a mnozí další. Dílčí roli ke vstupu do armády sehrála i ekonomická situace mé rodiny – rodiče byli prostí zemědělci a kromě mne museli uživit i šest mých sourozenců. Vysoká vojenská škola nabízela tehdy studium s minimálními finančními náklady rodičů.

MF: Služba u průzkumných jednotek je velice náročná a odpovědná, jaký byl důvod výběru této specializace?

ZJ: Při nástupu na Vysokou vojenskou školu ve Vyškově jsem zjistil, že je možné po určité době přestoupit na průzkumnou specializaci. V té době mne to velmi lákalo, protože když už jsem nemohl být pilotem, tak jsem chtěl být alespoň průzkumníkem. Průzkum bojiště a získávání informací o nepříteli a situaci je, byl a bude jednou z nejdůležitějších činnos-

tí v armádě – ne nadarmo se říká, že průzkumníci jsou oči a uši bojových jednotek. Fyzická náročnost průzkumné specializace byla další výzvou v době mých prvních kroků v armádě. V rámci studia ve Vyškově jsem absolvoval i dobrovolný výsadkový výcvik.

MF: Vykonal jste řadu funkcí v rámci našich ozbrojených sil, v roce 2001 jste byl vyslán na „post“ zástupce přidělence obrany ČR ve Francii. Jaký měla práce v diplomacii přínos pro Vaši kariéru, ale i osobní život?

ZJ: Služba ve vojenské diplomacii obrovským způsobem rozšířila moje dosavadní zkušenosti jak ve vojenské oblasti, tak i v soukromém životě. Teprve srovnání života v jiné zemi se životem „doma“ člověku ukáže, jakým způsobem by měl optimálně jednat a řešit úkoly a různé situace, protože v zahraničí je zpravidla odkázán sám na sebe. Velkou roli samozřejmě hraje jazyková bariéra a odlišné kulturní prostředí. Já jsem měl to štěstí, že jsem byl velmi dobře jazykově připraven a Francie se způsobem života příliš neliší od České republiky. Doteď na pobyt ve Francii já i moje manželka velmi rádi vzpomínáme.

MF: V letech 2004 až 2005 jste byl vyslán na misi KFOR do Kosova. V roce 2004 v Kosovu propukly do té doby nejrozsáhlejší a nejničivější násilnosti od roku 1999. Politika mezinárodního společenství vůči Kosovu selhala. Jaké jsou z odstupem doby Vaše pochyby z uvedených událostí a z Vašeho operačního nasazení?

ZJ: Službu v bojové misi, byť jsem ji absolvoval „jenom“ v Kosovu, považuji za velmi důležitou etapu ve své vojenské kariéře. Jako zpravodajský důstojník jsem měl v průběhu sedmiměsíční mise možnost poznat Kosovo v celé jeho složitosti. Přes-

tože je to krásná země s rozsáhlým kulturním dědictvím a turistickým potenciálem, nevraživost mezi srbskou a albánskou národností dusí její rozvoj a bude trvat delší dobu, než se rány, které vyvolala válka, znovu zacelí. Kosovo je zemí, kde se dobrosrdečnost a pohostinnost obyvatel snoubí s bídou a pomalým hospodářským rozvojem. Po návratu z mise jsem byl rád, že žiji v České republice – v zemi s rozvinutou infrastrukturou a relativně nezničenou přírodou a upravenými městy a vesnicemi. Povinně bych všechny reptaly, kteří nadávají na poměry doma, poslal aspoň na čtrnáctidenní stáž do Kosova, aby poznali, jak se ještě žije v Evropě.

MF: V roce 2009 jste byl jmenován do funkce zástupce náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky a od roku 2010 jste jejím náčelníkem. Jaký je rozdíl mezi doposud vykonávanými činnostmi v rámci Armády České republiky a Vaším současným zařazením, kde pracujete v přímé podřízenosti prezidenta republiky?

ZJ: Nemohu nepřiznat, že nástup k Vojenské kanceláři prezidenta republiky z pro-

středí „tajné“ vojenské složky, kde jsem strávil většinu svého vojenského života, byl velkým zlomem v mé vojenské kariéře. Největším rozdílem je asi skutečnost, že v předchozích funkcích za mne hovořily mnou zpracovávané nebo distribuované zpravodajské informace, kdežto teď je ze mne viditelná osoba, která svým jednáním reprezentuje Vojenskou kancelář prezidenta republiky jako jednu ze součástí ozbrojených sil České republiky. Samo-

zřejmě to, že jako jediný voják z povolání v ozbrojených silách mám pouze jediného nadřízeného – prezidenta republiky jako vrchního velitele ozbrojených sil, s sebou také nese výjimečnost mého postavení.

MF: Řeknete nám něco o svých zálibách a koníčcích. Jak relaxujete, pokud Vám zbývá čas?

ZJ: Nebudu zapírat, že moje funkce je dost časově náročná, ale snažím se i v tom minimu volného času najít čas na udržování fyzické kondice – věnuji se jízdě na kole a plavání, v zimě si rád zalyžuji. Rád si také přečtu pěknou knížku – dávám přednost historické literatuře, ale snažím se udržet celkový přehled na knižním trhu, byť je to zcela nemožné. V posledních měsících se zintenzivnily i kontakty s mými rodinnými příslušníky, protože mému prvorozenému synovi se před sedmi měsíci narodila dcera – jsem tedy již přes půl roku dědečkem.

MF: Co byste vzkázal členům našeho Svazu důstojníků a praporčíků AČR?

ZJ: Rád bych jim vzkázal, stejně jako i dalším příslušníkům spolků (sdružení), aby nepolevovali ve své činnosti a snažili se k ní přilákat hlavně mladou generaci. Já je v tom budu všemožně podporovat.

Děkuji za rozhovor....

Foto: Svetožár Plesník

CIMITERO MILITARE ITALIANO

23. ČERVNA SE V PRAZE SEŠEL ŘÍDÍCÍ VÝBOR ASOCIACE PAMÁTNÍKU MILOVICE

Účastníci jednání, ve složení Cdr Giuseppe Filippo IMBALZANO (Head of International Affairs of UNUCI, Past CIOR President, President Gaming Initiative), Rostislav KONEČNÝ (předseda SvazDaP AČR), Miroslav FEHÉR (první místopředseda SvazDaP AČR, šéfredaktor časopisu MILITARY FORUM), Radim MARUŠÁK (člen RK SvazDaP AČR), Svetozár PLESNIK (místopředseda SvazDaP AČR, tiskový mluvčí SvazDaP AČR) a Miroslav TLAMICHA (člen ústřední rady SvazDaP AČR) schválili na další období nové obsazení funkcí A.R.Mi. - prezidentem A.R.Mi. byl zvolen Rostislav KONEČNÝ, prvním viceprezidentem Cdr Giuseppe Filippo IMBALZANO, druhým viceprezidentem Radim MARUŠÁK a čestným prezidentem A.R.Mi. Lt.Gen ITA Rocco PANUNZI, prezident UNUCI.

Řídící výbor Asociace památníku Milovice koordinuje akce spojené s uctěním památky vojáků pohřbených na Cimitero militare Italiano v Milovicích.

Vznik samotného vojenského hřbitova úzce souvisí se začátkem I. světové války v roce 1914. Jeden z největších zajateckých táborů byl tehdy umístěn do prostoru Milovice, kde byli drženi zajatci z ruské a italské fronty. Se stále vzrůstajícím počtem zajatců a přítomností infekčních onemocnění, které byly v podobných zařízeních více než běžnou záležitostí, bylo na místě řešit, co s ostatky zemřelých zajatců. Zpočátku byla těla zajatců pochovávána na místním civilním hřbitově, který však nemohl pojmout tak vysoký počet těl a tudíž došlo v roce 1915 ke zřízení zmiňovaného hřbitova. Po založení hřbitova byla těla zemřelých ukládána k poslednímu odpočinku po jednom, ale se vzrůstajícím denním počtem úmrtí bylo přistoupeno k pohřbívání do hromad-

ných šachet. Velitelé zajateckého tábora se snažili o důstojné pohřby, nechyběla při nich kapela složená z italských válečných zajatců ani pěvecký sbor z ruských zajatců. Hřbitov lze nazvat multinárodnostní i multináboženský. Vedle sebe tu spočívají ostatky italských, ruských, srbských, rakouských, českých a vojáků dalších národností, stejně jako vyznání římsko-katolického, pravoslavného, židovského i muslimského. Na hřbitově je pochováno 5. 276 Italů, 527 Rusů a 60 Srbů. Hřbitov sloužil i jako pohřebiště pro vlastní a spojenecké vojáky, leží zde 323 rakousko-uherských občanů, z toho 224 Čechů, 49 Maďarů, 40 Poláků, 6 Rumunů, 4 Rakušani a 2 české ošetřovatelky. Mezi I. a II. světovou válkou zde bylo pohřbeno 49 československých vojáků, za II. světové války pak 61 německých a 12 ruských vojáků.

Po první světové válce převzala péči o vojenský hřbitov Československá vojenská správa. Na veřejné slavnosti 29. října 1922 byl odhalen pomník Italským válečným zajatcům. Do 2. světové války bylo o hřbitov dobře postaráno a vždy na začátku listopadu se konal pietní akt za přítomnosti delegátů z Ministerstva národní obrany, italského království, civilních korporací, milovických občanů a pozůsta-

lých. Na tuto tradici bylo navázáno opět až po odchodu sovětské armády, kdy byl na náklady italského ministerstva obrany hřbitov v roce 1991 obnoven do vzhledu z První republiky. O hřbitov je vzorně pečováno, v přilehlé budově je malé muzeum provozované italskou ambasádou. Každý rok v listopadu je hřbitov místem vzpomínkové slavnosti.

Miroslav Fehér

Historická pohlednice

Nápis na pomníku:

Neželte smrti vítězů!
Ai soldati Italiani morti in Prigionia La
Fraterna Pieta del Popolo Cecoslo-
co

PIETNÍ AKT K 69. VÝROČÍ UKONČENÍ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY SE USKUTEČNIL 2. KVĚTNA NA HŘBITOVĚ U HROBU GENERÁLA LUDVÍKA SVOBODY

Společnost Ludvíka Svobody ve spolupráci s kroměřížskou radnicí, ČSOL a dalšími společenskými organizacemi připravila setkání k 69. výročí ukončení 2. světové války. Slavnostní položení věnců se uskutečnilo 2. května na hřbitově u hrobu generála a prezidenta Ludvíka Svobody v Kroměříži.

U této příležitosti se u hrobu Ludvíka Svobody setkaly desítky lidí z celé republiky a také zástupci jednotlivých společenských organizací - Generální konzul Ruské federace v Brně, tajemník velvyslanectví Ruské federace v ČR, Společnost Ludvíka Svobody, Československé obce legionářské, Českého svazu bojovníků za svobodu, Svazu důstojníků a praporčíků AČR,

Klubu vojenských výsadkových veteránů, starostka města Kroměříž, Klub Českého pohraničí, delegace Svazu vojáků Slovenskej republiky Klub Nitra-Zobor, kterou vedl předseda pplk. v. v. František Chuda a řada dalších významných osobností. Jako první promluvil generální konzul Ruské federace Andrej Jevgenovič Šaraškin, na jeho projev pak navázala starostka Kroměříže Daniela Hebárová, plk. v. v. Pavel Vranský, předseda SLS Luděk Engel a další.

Tímto pietním aktem byla uctěna památka všech padlých hrdinů, kteří se podíleli v květnu roku 1945 na osvobození města Kroměříž a dalších měst Československa.

SveP.

ČSLA DNES

V letošním roce uplyne dlouhých deset let od zrodu ČSLA.cz – internetových stránek věnovaných vojenské historii Československé lidové armády, které vznikly jako jedna z aktivit Klubu vojenské historie Československé lidové armády.

Smyslem internetových stránek ČSLA.cz je poskytnout ucelený přehled o Československé lidové armádě z vojensko-historického hlediska a co možná neobjektivnější pohled na tuto neprávem zavržovanou armádu. Zpočátku stručný web v rámci prezentace

Klubu vojenské historie se postupně rozvíjel a obohacoval. V roce 2006, symbolicky na Den ČSLA 6. října, začal web oficiálně fungovat na vlastní doméně www.CSLA.cz a od té doby se těší poměrně slušné návštěvnosti, která se každým rokem zvyšuje.

V současné době je zde k dispozici na více jak 1 350 stránkách řada informací o této armádě, zbraních, technice, uniformách, výstroji i výzbroji.

Na internetových stránkách se soustavně pracuje, protože jde skutečně o velmi široké téma, takže další a další informace jsou průběžně doplňovány.

Nedílnou součástí webu ČSLA.cz je rubrika Vojenská služba, která je oblíbená zejména mezi bývalými vojáky základní služby. Kromě základních informací o vojně je zde řada vzpomínek z vojenské služby, bohatá fotogalerie a především možnost kontaktu s bývalými spolubojovníky.

Těší nás, že zájem o web ČSLA.cz stále roste. Za loňský rok jsme na stránkách zaznamenaly více jak 470 000 přístupů. Ještě více nás však těší aktivní zájem našich návštěvníků, kteří přispívají do našeho diskusního fóra, zasílají nám své vzpomínky a fotografie, ale i odborné příspěvky a podílejí se tak na rozvoji těchto internetových stránek. Velmi si také ceníme zájmu Národní knihovny České republiky, která web ČSLA.cz vybrala jako kvalit-

ní zdroj, který by se měl stát součástí českého kulturního dědictví.

Stránky jsou Národní knihovnou archivovány a od roku 2009 má web ČSLA.cz svůj záznam v katalogu národní knihovny. Kromě internetových stránek se Klub vojenské historie Československé lidové armády, řádně registrované občanské sdružení, věnuje i dalším aktivitám, kterými se snaží prezentovat ČSLA široké veřejnosti ať už formou historických ukázek na stále populárnějších military akcích, tak pořádáním besed a tematických výstavek pro děti a mládež. Každoročně se také podílíme na akcích pro hendikepované, věnujeme se opravám pomníků a zapojili jsme se i do pomoci povodněmi postiženým v roce 2010.

V neposlední řadě se také věnujeme sběratelské činnosti. Za dobu své existence jsme shromáždili širokou řadu zajímavých exponátů a ucelených sbírek výstroje a výzbroje československé armády. A protože si myslíme, že by bylo škoda mít tyto věci uloženy ve skladu bez dalšího užítku, rozhodli jsme se je zpřístupnit veřejnosti ve větším rozsahu, než jsou skromné výstavy pořádané při různých příležitostech, ale které se přesto těší pozornosti malých i velkých návštěvníků. Díky vstřícnému přístupu vedení města Kolína nám byly poskytnuty prostory pro vybudování muzea, a tak v současné době připravujeme Muzeum Československé armády, které by mělo návštěvníkům přiblížit nejen samotný vojensko-historický vývoj naší armády, ale také vývoj po stránce technických prostředků i výstroje a přiblížit tak dnešním generacím vojenskou službu jejich otců, dědů a pradědů. Ačkoliv se primárně věnujeme naší poválečné armádě, v muzeu budou expozice věnované i československým jednotkám druhé světové války, prvorepublikové armádě a samozřejmě i legionářům. Protože všechny tyto armády vycházely z husitských tradic, nebude v našem muzeu v tomto směru chybět ani expozice věnovaná husitům. Jde nám v první řadě o his-

toricky pravdivý pohled na československou armádu bez zkreslujících politických aspektů s důrazem na vlastenectví, kterého se v současné době nedostává. Do budoucna bychom chtěli expozice rozšířit i o československou vojenskou techniku a ukázat tehdejší vyspělost československého zbrojního průmyslu.

Na závěr pár slov, proč se věnujeme právě Československé lidové armádě.

Na počátku byl samozřejmě zájem o historii čs. vojenství. Hlavním důvodem ale byl fakt, že se tehdy této neprávem zavržované armádě, na rozdíl od prvorepublikových či druhoválečných, téměř nikdo nevěnoval. A proto jsme se rozhodli tuto křivdu napravit. Nejde nám o žádnou nostalgii nebo záměrnou adoraci ČSLA, ale rozhodně nesdílíme jednostranně negativní pohled na tuto armádu, který byl od roku 1989 tak vehementně prezentován. Československá lidová armáda, stejně jako každá jiná armáda na světě, měla své problémy a stinné stránky, ale byla armádou silnou a tehdejším západem i východem dobře hodnocenou. Sloužili v ní miliony Čechoslováků, kteří této povinnosti obětovali 2 roky svého života, nemluvě o vojácích z povolání, kteří doslova obětovali nejlepší léta svého života, a to na úkor svých rodin a volného času. A ať byly plány Varšavské smlouvy jakékoliv, ČSLA byla armádou dobře připravenou k obraně vlasti, a proto na ni právem můžeme být hrdí!

Dovětek

Sdílette-li náš postoj vůči ČSLA, zveme Vás ke spolupráci. Uvítáme odbornou pomoc na stránkách ČSLA.cz i při budování našeho muzea. Nabídněte nám prosím nepotřebný vojenský materiál, který by mohl obohatit naše expozice. Cenné jsou pro nás i Vaše vzpomínky a fotografie, o které Vás však nepřipravíme, neboť je uchováváme v elektronické podobě. Jako neziskové sdružení budeme vděční i za jakoukoliv další podporu našich aktivit. Děkujeme.

Vladyka Pavel

OKÉNKO ORGANIZACÍ...

POSTŘEHY Z HISTORIE A ČINNOSTI POBOČKY SVAZU DAP AČR V TÁBOŘE

Pobočka Svazu důstojníků a praporčíků v Táboře vznikla na ustavující schůzi 19. 4. 2000 a obdržela pořadové číslo 41. Zakládajícími členy byli PhDr. František Lambert plk. v.v., plk. Ing. Josef Můčka a pplk. Bc. Jaroslav Vacek. Vytvoření pobočky podpořil tehdejší velitel Sil územní obrany generálmajor Ing. Vladimír Sova, stejně jako v následujících letech naši činnost podporoval tehdejší velitel Sil podpory a výcviku generálporučík Ing. Jan Ďurica.

Na počátku existence pobočky členskou základnu tvořilo 50 bývalých vojáků z povolání nebo vojáků v záloze, kteří pro sebe a další zájemce hodlali vytvořit podmínky pro uspokojování zájmů i aktivní využití volného času. Pobočka Svazu měla od samého počátku podporu všech velitelů útvarů a zařízení dislokováných v posádce Tábor. S jejich pomocí se dařilo materiálně zajišťovat jak organizované akce, tak pravidelně pro činnost zájmových klubů vyčleňovat posádková sportoviště i klubová zařízení. Za tuto

kvalitní spolupráci byly Velitelství vojenské policie Tábor i 42. mpr. v minulých letech uděleny Ústřední radou na bojové prapory stuhy Svazu důstojníků a praporčíků AČR. Stejně tak se již od prvních měsíců činnosti pobočky dařila spolupráce s Klubem vojenských důchodců, který patřil a dodnes patří mezi nejlépe pracující v AČR.

Činnost v pobočce byla zpočátku organizována do tří sekcí. Sekce pro tělovýchovu a sport, sekce pro kulturní, společenskou a zájmovou činnost a sekce pro péči o veterány, vojenské důchodce a rehabilitované členy. Z poslední jmenované sekce se v průběhu prvních let po založení pobočky část členů oddělila a vytvořila vlastní organizaci pod Svazem rehabilitovaných.

Od roku 2004 pobočka začala pracovat ve struktuře klubů, které sdružovaly zájemce o specifické činnosti. Byly to sportovní klub, veterán klub, kulturní klub, senior klub, střelecký klub. Od roku 2006 se sportovní klub rozdělil na klub volejbalu, nohejbalu a roku 2007 byl ustanoven klub airsoftu.

V průběhu let činnost pobočky řídili předsedové: mjr. Ing. Jaroslav Halaj 2000–2002, pplk. Bc. Jaroslav Vacek 2002–2005, Dr. Zdeněk Chuda pplk. v.z. 2005–2014. V současnosti má pobočka 35 aktivních členů.

V průběhu existence klubu byla uskutečněna řada akcí pro členy, jejich rodinné příslušníky i příznivce z veřejnosti v posádce i regionu. Mezi tyto akce například patřily jízdy veteránů s historickou armádní bojovou technikou, ukázky této techniky při Dnech dětí a významných výročí, zájezdy k prohlídce opevnění na znojemsku, kralicku, účast na akce Bahna, Cihelna, Darkovičky, na dnech druhů vojsk v Lešanech, organizování branných táborů a pobytu v přírodě pro děti, setkání klubů airsoftu. K již tradičním akcím doposud patří střelecká soutěž Tábořský kalich, volejbalový turnaj ženských družstev Jordán Cup, podíl na organizování každoroční akce Setkání s armádou u Chýnova, akce vodácké a cyklistické turistiky. Členové našeho střeleckého klubu dosahují kvalitních umístění na mezinárodní střelecké soutěži v Chebu i v bavorském Freyungu. Podílem na provádění branných akcí (airsoft, paintball) pro mladé lidi, podporou společensko kulturních akcí a propagováním Svazu na veřejnosti, jakož i organizováním střeleckých soutěží pro žáky základních škol se snaží členové pobočky získat pro práci ve Svazu nové členy.

V příštím roce naše pobočka oslaví 15 let od svého založení. Bude to důvod k bilančování a rovněž k zamyšlení nad obsahem činnosti v dalších letech. Činnost pobočky pokračovala i přes citelný zásah do členské základny vyvolaný změnou dislokace velitelství operačního stupně i hrozbu zrušení tábořské posádky a doufáme že budeme i nadále v nových podmínkách uspokojovat zájmy členů a svými akcemi pomáhat propagovat armádu na veřejnosti.

Historická bojová technika AČR veterán klubu při ukázkách na Dni dětí v posádce.

Střelecká soutěž o pohár generálmajora Greipla

Dne 12. července se v bavorském Freyungu uskutečnil 6. ročník mezinárodní střelecké soutěže „O pohár generála Greipla“ pořádaný okresní organizací záložníků Bundeswehru. Na základě pozvání předsedy Ulfa Sümmerera zde Českou republiku reprezentovala družstva Velitelství posádky Praha (vítěz loňského ročníku a držitel poháru), družstvo Velitelství vojenské policie Tábor a družstvo Svazu důstojníků a praporčků AČR z pobočky č. 41 Tábor.

Do místa soutěže ve Freyungu jsme dorazili ve večerních hodinách 11.7. a byli ubytováni v kasárnách průzkumného praporu. Soutěž samotná začala v 08:30 hod. následujícího dne po absolvování nezbytných úkonů prezentace a slavnostního zahájení.

System této soutěže se výrazně odlišuje od běžných střeleckých klání, jak je známe u nás. Čtyřlenné soutěžní družstvo střílí ze tří zbraní ve čtyřech úlohách, které jsou charakteristické změnou polohy střelce, změnou vzdálenosti terče a časovým limitem. Soutěž probíhá s těmito zbraněmi: Útočná puška G-36 ráže 5,56mm, pistole Heckler Koch P-8 ráže 9mm Luger, kulomet MG-3 ráže 7,62mm. Před soutěží samotnou je v družstvu určen k plnění jedné níže uvedené úlohy vždy jeden střelec

1. pistole, délka střelby 25m, terč: dvě stojící figury, doba ukázaní: 3 x 7 sec., poloha ke střelbě: vleže, vkleče, vstoje, počet nábojů: 6

2. útočná puška se střílela s postupným přibližováním k terčům a změnou poloh střelce jednotlivými ranami se 16 náboji na celou úlohu.

250m – 2x 2 vpřed běžící figury, vstoje s oporou,

150m – 2x 2 vpřed běžící figury, vleže, 100m – 2x 2 nekryté ležící figury, 1. objevení vstoje, 2. objevení v kleče,

50m – 2x 2 nekryté ležící figury, 1. objevení vstoje, 2. objevení v kleče

3. pistole, délka střelby 25m, terč: tři ved-

le sebe umístěné terče s kruhy, poloha ke střelbě: vstoje, počet nábojů: 5, podmínky: zasáhnout terče následně vždy jednou ranou.

4. kulomet, délka střelby 25m, terč: 8 soustředných kruhů o průměru 16 a 6cm na podkladu namalovaného terénu o rozměrech 1,5x 1m. Ve středu malého kruhu byla silueta kulometu ve vzdálenosti cca 300m. Podmínkou bylo zasáhnout 3 vybrané terče, přitom umístit co nejvíce zásahů v malých kružích Počet nábojů: 15.

Kromě této pohárové soutěže každý střelec mohl plnit všechny disciplíny k získání střelecké třídnosti ze střelby z lehkých zbraní (úloha 1, 2, 3 dohromady) nebo z těžké zbraně – úloha č. 4. Dosažení střelecké třídnosti je oceněno diplomem a stříbrnou šňůrou s odznakem zlaté nebo stříbrné barvy dle dosažených bodů. Soutěžní disciplíny více jak 120 střelců z Německa, USA a ČR zvládlo za příjemného letního počasí tak, že v 15 hod. proběhlo slavnostní vyhodnocení s předáním ocenění. Symbolickou minutou ticha byla uctěna památka gen. Greipla, který stál u výstavby kasáren průzkumného praporu a útvárové střelnice ve Freyun-

gu. Následně jsme se dověděli, že družstvo pobočky Svazu DaP z Tábora se spolu s družstvem záložníků z Pasova umístilo na 1. místě před družstvy záložníků z Freyungu a Röhrbachu. Svaz důstojníků a praporčků reprezentovalo družstvo ve složení: Ing. Váslav Pisinger plk. v.z., Dr. Zdeněk Chuda pplk.v.z., Dr. Jan Buquoy kpt. v.v., Petr Hopfinger nprap v.z.. Družstva Velitelství posádky Praha a Velitelství Vojenské policie Tábor se umístila na 5. a 6. místě.

Soutěž samotná byla nejen zajímavá co do akčního a dynamického pojetí disciplín, ale i kvalitně materiálně a organizačně zabezpečena. Při rozloučení jsme poděkovali organizátorům za pozvání a vyjádřili vůli pokračovat dále v těchto setkáních při příležitosti soutěžení ve střeleckých dovednostech.

Zástupci vítězných družstev z Pasova a Tábora uprostřed s pohárem gen. Greipla

Táborský kalich 2014

Na střelnici Tábor – Čekanice proběhl 31. 5. 2014, 16. ročník střelecké soutěže tříčlenných družstev „Táborský kalich“ o putovní pohár Svazu důstojníků a praporčíků Armády České republiky pobočky Tábor, pod záštitou místostarosty Emila Nývlt.

Příslušníci 22 soutěžních družstev z posádky, útvarů na teritoriu i družstva rezervistů Bundeswehru si změřili dovednosti ve střelbě ze dvou zbraní. Útočné pušky CZ 805 A1 BREN vleže na siluetu nekryté ležící figury ve vzdálenosti 100 m a pistole ČZ vz. 75 na 25 m.

Letošního ročníku se zúčastnilo rovněž družstvo Čestné stráže, které si v loňském roce vystřílelo první místo a odvezlo do Prahy putovní pohár. Vzhledem k tomu, že se v sobotu ráno prezentovala družstva, která již v minulých ročnících obsadila čelní umístění, dával průběh soutěže záruku patřičného napětí.

Po splnění náležitostí nezbytných k zajištění bezpečného průběhu akce začala v 08:30 hod. první družstva předvádět své technické dovednosti ve střelbě i schopnosti čelit nervozitě spojené s hodnocením nástřelu a očekáváním hlavního soutěžního výsledku.

A jakých výsledků účastníci letošního Táborského kalichu dosáhli?

V soutěži družstev:

- 1. místo** Pohotováci – Pavel HUTÁK, Petr OHNOUTKA, David ŠENKÝŘ
- 2. místo** Č. stráž. B Pavel DUBEN, Richard KOVÁČ, Martin MICHÁLEK
- 3. místo** Mix – Václav PISINGER, Jiří STANĚK, Petr HOPFINGER

Soutěž jednotlivců
UP CZ 805 BREN

- 1. místo** Petr VACEK 95b
- 2. místo** Richard KOVÁČ 95b
- 3. místo** Petr HOPFINGER 94b

Soutěž jednotlivců
pistole ČZ vz. 75

- 1. místo** Filip LEHET 95b
- 2. místo** Jiří NEUBAUER 93b

3. místo Pavel ZDENDULKA 91b
Václav PISINGER 91b

Soutěž jednotlivců
v obou disciplínách

- 1. místo** Václav PISINGER 183b
- 2. místo** Jiří NEUBAUER 182b
Pavel ZDENDULKA 182b
- 3. místo** David ŠENKÝŘ 179b

Putovní pohár, diplomy a věcné ceny nejlepším družstvům i jednotlivcům předali ředitel soutěže Zdeněk Chuda pplk.v.z. a místostarosta Tábora Emil Nývlt, který rovněž jménem vedení města poděkoval organizátorům i účastníkům. Za kvalitní organizaci průběhu soutěže je ovšem třeba vidět úsilí přípravného týmu pod vedením Ing. Václava Pisingera plk.v.z i obětavou pomoc příslušníků Velitelství vojenské policie Tábor, 42. mpr a 532. pr. REB.

Vedoucí vítězného družstva mjr. Ing Pavel Huták a místostarosta Tábora Emil Nývlt.

Otevírání Lužnice 2014

Již tradičně se členové naší pobočky účastní zahájení vodácké sezóny na řece Lužnici. Příznivci vodácké turistiky se navzdory jarním rozmarům počasí scházejí vybavení nejrůznějšími plavidly, aby zahájili na jedné z nejhezčích českých řek vodácké putování.

A tak v sobotu 29. března i naše výprava v ranních hodinách dorazila do východního bodu akce v Suchdole nad Lužnicí aby svou účastí obohatila řady příznivců tohoto podniku. Po absolvování přípravy na plavbu tzn. aktivace plavidel, nakládání potřebné výbavy a nezbytného posilujícího občerstvení již nastal okamžik startu. Ten již tradičně slavnostně vykoná starosta obce tím, že symbolicky obrovským klíčem vnořen do proudu řeky, tuto odemká a nám pro tento rok otevírá.

Letoční 35. ročník se vydařil, neboť počasí výjimečně přálo a hrálo i stav vody v řece umožňoval plavbu i na raftech. Proto do cíle naší plavby v Majdaleně, vzdáleném 13km dorazili všichni z dvacetí členné výpravy v pohodě ač někteří poněkud navlhli občasným stykem s vodním živlem.

*Start naší výpravy
v Suchdole nad Lužnicí*

Střelecká liga 2014

V odpoledních hodinách 16. června 2014 proběhlo vyhodnocení střelecké ligy tříčlenných družstev ze základních škol v Táboře.

Střeleckou ligu organizoval Svaz důstojníků a praporčků Armády České republiky pobočka Tábor pro žáky základních škol. Střelecká liga byla připravena na základě pozitivního ohlasu na střeleckou soutěž organizovanou posádkou Tábor v rámci Týdne s armádou v září 2013. V průběhu těchto dnů byla organizována střelecká soutěž pro družstva ze základních škol, kde se družstvo školy reprezentoval pedagog, žák prvního a druhého stupně.

A tak jsme počínaje měsícem březnem zahájili střeleckou ligu. Vždy jeden den v měsíci v odpoledních hodinách proběhla střelba ze vzduchovky Slávia 631. Zde si soutěžní družstva pravidelně měřila své dovednosti střelbou v rozsahu 3+10 ran na terč 8x 5,5 cm umístěný ve vzdálenosti 10m.

Zpočátku byl průběh soutěže vyrovnaný a soutěžní družstva ZŠ Zborovská a ZŠ Husova měla vyrovnané výkony. V závěrečném klání však větší jistotu a dovednost prokázali střelci družstva ZŠ Husova 1570, kteří ve složení Jan Šilhavý, Jan Štanzl a Martin Konopiský, získali zaslouženě 1. místo.

Vzhledem k pozitivním u ohlasu na střeleckou ligu ze strany žáků i pedagogického sboru budeme od podzimu a tedy nového školního roku připravovat vyhlášení střelecké ligy pro rok 2015.

Foto: Vítězné družstvo ZŠ Husova Tábor

Veteráni v akci

U zrodu veterán klubu v Táboře stáli Jiří Rothbauer, Miroslav Dřevo a Libor Stašek. Ve svých řadách sdružili zájemce o bojovou techniku AČR, kterou jako vyřazenou koupili za vlastní prostředky. Nejen to, od počátku museli vynaložit nezměrné úsilí k tomu, aby tato technika byla plně funkční. To znamená s pátracími postupy takřka detektivními zajišťovat potřebné náhradní díly a tyto kupovat z vlastních zdrojů. A navíc věnovat spoustu času na nezbytné opravy a údržbu což je z hlediska podmínek stanovených pro provoz na veřejných komunikacích nezbytnost.

Tato komunita se specifickým zájmem o historickou bojovou techniku naší armády se při svých akcích zaměřuje nejen otázky zdokonalování jednotlivců při jejím ovládnutí na silnici a v terénu. Obsahem tzv. pravidelných soustředění a vyvedení do VVP Boletice a cvičiště Oldřichov jsou i činnosti spojené s maskováním, překonáváním vodních překážek a vyprošťování nebo odtahem poškozeného vozidla. Před veřejností se Veterán klub prezentuje statickými ukázkami u příležitosti významných výročí státu a armády, při slavnostních nástupech posádky, Dnech dětí v Táboře i okolních obcích, na dětských táborech v letních měsících. Dynamickou náplň činnosti tvoří Jízda veteránů pořádaná SPŠS v Táboře i ukázky nasazení bojové techniky v rámci tematických epizod z historie našeho státu, které každoročně v září probíhají v rámci Setkání s armádou u Chýnova.

Předváděním historické bojové techniky naší armády ve spojení s ukázkami moderní výzbroje AČR se tak veřejnosti a zejména nejmladší generaci ukazuje pronikavost změn ve vybavenosti ozbrojených sil. Současně jsou tyto akce rovněž připomínkou na potřebu úcty k hodnotám lidského umu a vynalézavosti z minulosti a na dovednost těch, kteří o tyto veterány soustavně pečují. Zde si uznání zaslouží Jaroslav a Jiří Rothbauerovi, Jana Wildová, Libor Stašek, Vilém Sluka, Ladislav Švára a mnozí další.

Bohužel jak se často stává, obětavému úsilí není vždy přáno, aby plody soustavné práce na zpřístupnění hodnot byly náležitě využity. Přípravované právní předpisy zřejmě v blízké budoucnosti značně ztíží provozování tohoto druhu zájmově orien-

tované činnosti. Nově koncipovaná ustanovení o povinnosti vlastníků plnit stanovená kritéria provozování vyřazené bojové techniky budou zřejmě nad rámec finančních možností většiny těchto nadšenců.

Zdeněk Chuda

Historická vojenská technika na tábořském náměstí při závěrečném setkání Jízdy veteránů.

Jedna z ukázek historické bojové techniky na veřejnosti v obci Bernartice.

Jordán cup 2014

Dne 7. června 2014 proběhl v Táboře 23. ročník volejbalového turnaje ženských družstev „JORDÁN CUP 2014“. Soutěž připravuje a realizuje klub volejbalu při Svazu důstojníků a praporčíků AČR – pobočka č. 41 Tábor.

Letošního ročníku se zúčastnilo 6 družstev, což se vzhledem k probíhající vlně horkého počasí ukázalo jako ideální. Jednotlivé zápasy se hrály rychle, velmi dobře navazovaly a v podstatě nebyly žádné prostoje. Turnaj probíhal systémem každý s každým na dva hrané sety do dvaceti bodů. Takže si každé družstvo zahrálo pět zápasů. První zápasy začaly ráno v devět hodin a ukončení turnaje proběhlo v šestnáct hodin. Poprvé se turnaje účastnila družstva z Meteoru České Budějovice a Netolic což přineslo příjemnou změnu a oživení tradičního turnaje.

Konečné pořadí družstev ve 23 ročníku Jordán Cup 2014 je následující:

1. Radkov
2. Sezimovo Ústí
3. SKV 41 Tábor
4. Meteor České Budějovice
5. Netopíce
6. Volejbal Tábor – dorostenky (juniorky).

Organizace i průběh soutěže určitě ve vědomí účastnic vyvolal celou řadu pozitivních dojmů nejen z herních situací, ale i z osobních setkání vyznavaček tohoto sportu pod vysokou stříškou. Nezbyvá než popřát mnoho herních úspěchů do nové sezóny a opětovné setkání v Jordán Cupu 2015.

Kateřina Hejnová

Měšické mezinárodní slavnosti 2014

Každoročně a tím i tradičně spoluorganizuje Svaz důstojníků a praporčíků AČR, pobočka 41 v Táboře „Měšické mezinárodní slavnosti“. Tentokrát se odehrávaly 25. 5. 2014 již po sedmé v zámeckém parku barokního zámku Tábor–Měšice, a to dokonce pod patronátem místopředsedy poslanecké sněmovny Ing. Jana Bartoška (KDU-ČSL).

Ing. Jan Bartošek a předseda SDaP AČR Tábor, pplk. PhDr. Zdeněk Chuda (v.z.), přivítali hosty krátkými projevy a poté s nimi trpělivě diskutovali aktuální problémy české i mezinárodní politiky.

Slavnosti se letošního ročníku zúčastnilo cca. 400 návštěvníků a program zajišťovalo 120 účinkujících. Ze zahraničních hostů to byli již tradičně Rakušané, Němci, Ukrajinci a Švýcaři. Největšímu zájmu se jako vždy těšila bojová ukázka „Osvození Tábora sovětskou armádou 1945“.

Autory představení byli členové historických vojenských klubů v dobových uniformách německého Wehrmachtu („Panzergruppe Kleist“) a sovětská část byla zastoupena v uniformách gardových jednotek SSSR („86. Gardová divize generála Vasila Sokolovského“), která skutečně dne 8. května 1945 vstoupila do Tábora.

Při dané příležitosti upozornil pplk. PhDr. Zdeněk Chuda (v.z.) publikum na smysl bojového střetu z konce 2. světové války: „Ukázka není žádnou levnou kýchovinou, ani nejde o akt propagující válku. Jedná se o osvětovou historicko-vojenskou vložku bazírující na skutečných událostech z 2. světové války. Barokní zámek v Táboře–Měšicích slouží v této souvislosti pouze jako dobová kulisa. Je stále nutné osvětově působit a poukazovat na historická fakta, která se stala neoddelitelnou součástí našich národních dějin, aby hlavně pro naši mladou generaci neupadla v zapomnění...“

Jan Berwid-Buquoy

volareza
HOTELY • LÁZNĚ • WELLNESS

Smlouva s VOLAREZOU

Svaz důstojníků a praporčíků Armády České republiky uzavřel smlouvu o spolupráci s VLRZ. Předmětem smlouvy je poskytování ubytovacích, stravovacích a dalších služeb v zařízeních VLRZ členům SvazDaP a jejich rodinným příslušníkům, popř. osobám doprovázejícím členy SvazDaP. Ceny služeb v zařízeních VLRZ jsou uvedeny na www.volareza.cz, část TUZEMSKO, s tím, že členům SvazDaP, kteří uplatní tzv. kód akce (ten jim na vyžádání poskytne kterýkoliv ze členů předsednictva Ústřední rady SvazDaP), bude poskytnuta sleva ve výši 15 % z ceny ubytování a objednané stravovací služby v zařízeních VLRZ. Členové SvazDaP se prokáží průkazkou člena při nástupu na pobyt v zařízení VLRZ. Pokud se člen neprokáže touto průkazkou, není VLRZ povinna zlevněné služby poskytnout.

Rostislav Konečný

Pro ocenění aktivity členů pobočky i spolupráce partnerů byl k výročí vzniku pobočky letos vydán pamětní odznak prvního a druhého stupně. (viz foto)

VOJÁCI SI NA VÍTKOVĚ PŘIPOMNĚLI DEN OZBROJENÝCH SIL

U příležitosti oslav Dne ozbrojených sil se uskutečnil na Čestném dvoře Národního památníku Vítkov slavnostní nástup příslušníků ozbrojených sil České republiky.

Slavnostního aktu se zúčastnili – první místopředsdkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jaroslava Jermanová, ministr obrany Martin Stropnický, náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Petr Pavel, předseda Výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu P ČR František Bublan, kardinál Dominik Duka, zástupci Českého svazu bojovníků za svobodu, Svazu důstojníků a praporčků AČR a další významní hosté.

V úvodu slavnostního nástupu uctili účastníci setkání památku všech vojáků, kteří položili život při obraně vlasti, minutou ticha a vzdali poctu historickým praporům.

„Naše vzpomínka v tento den patří i těm, kteří při zahraničních operacích položili život, či obětovali své zdraví. Úcta a poděkování náleží i rodinným příslušníkům, kteří vojákům poskytují tak potřebné zázemí,“ řekl ministr obrany Martin Stropnický a dodal: *„Bezpečnost České republiky je zajištěna, avšak není automatická. Je třeba o ni neustále usilovat a připravovat se na obranu vlasti. Zajištění obrany je potřeba věnovat prvořadou pozornost. I v tom spočívá naplnění odkazu těch, kteří kdysi u města Darney přísahali na svůj bojový prapor.“*

Náčelník generálního štábu AČR generál Pavel vyzdvihl význam dnešního armádního svátku v návaznosti na historické události. *„Je mnoho lidí, kteří v tomto státě začínají věřit armádě a její změně, kterou prošla za posledních patnáct, dvacet let od vstupu do NATO. Naše dnešní armáda je diametrálně odlišná od té minulé. A myslím si, že k tomu jsou jasné důkazy, které naši vojáci podávají nejenom při cvičeních, při nasazení v operacích, ale i při běžném mírovém životě,“* řekl Petr Pavel.

Ministr Martin Stropnický a generál Petr Pavel položili společně věnec k památníku a kytice k hrobu Neznámého vojína. V Kolumbáriu národního památníku poté uctili památku padlých vojáků v zahraničních misích.

Při této slavnostní příležitosti Dne ozbrojených sil České republiky udělil ministr obrany a náčelník Generálního štábu AČR celkem sedmdesát resortních vyznamenání.

Svetozár Plesník

ÚTVARU PRO OCHRANU PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY BYL UDĚLEN ČESTNÝ PRAPOR

Muzeum Policie České republiky přivítalo dne 20. června 2014 několik desítek elitních policistů a policistek Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky na slavnostním shromáždění, kde z rukou policejního prezidenta převzali služební medaile Za věrnost a pamětní medaile ředitele Útvaru pro ochranu prezidenta ČR. Při této slavnostní příležitosti zástupci Občanské iniciativy Čech, Moravy a Slezska a Svazu důstojníků a praporčků armády České republiky slavnostně předali řediteli Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky Čestný prapor.

„Ochrana prezidenta republiky je tvořena souhrnem opatření, jejichž cílem je zajištění maximální bezpečnosti hlavy státu při současném zachování nutné tolerance vůči chráněné osobě i jejímu okolí. Bezpečnostní opatření tedy zároveň nemají neopodstatněně izolovat prezidenta od veřejnosti. Představují živý, pulzující mechanismus, který aktuálně reaguje na širší i domácí bezpečnostní situaci.“

Policejní prezident plk. Mgr. Tomáš Tuhý po slavnostním předání Čestného praporu a převzetí medailí poděkoval všem příslušníkům za perfektní výkon služby a zdůraznil, že udělení tohoto praporu, který existuje pouze v jednom exem-

pláři, je pro policejní útvar velká pocta a vytváří se tak nová tradice pro Policii České republiky z hlediska jejich symbolů a věří, že se v této tradici bude pokračovat.

Mgr. František Bartek jménem organizací, které iniciovaly a pomohly připravit tuto mimořádnou akci – udělení Čestného praporu, tedy Občanské sdružení Stříbrný kruh, Svaz důstojníků a praporčků AČR, Svazu PTP Vojenských táborů nucených prací a Občanské iniciativy Čech, Moravy a Slezska, vyzdvihl velký význam práce Policie ČR jako celku a zodpovědné práce příslušníků Útvaru ochrany prezidenta ČR při ochraně hlavy státu, jeho hostí a Pražského hradu.

Ředitel Útvaru ochrany prezidenta ČR plk. Mgr. Petr Dongres poděkoval zástupcům občanských iniciativ, které se zasloužily o udělení Čestného praporu, policejnímu prezidentovi, který prapor osobně předal a všem příslušníkům útvaru za jejich odpovědný výkon služby.

Na nový Čestný prapor Útvaru ochrany prezidenta ČR připnul čestnou stuhu, kterou útvaru udělila Občanská iniciativa Čech, Moravy a Slezska Vladimír Vrbka a za Svaz důstojníků a praporčků AČR JUDr. Svetozár Plesník.

Tohoto významného dne se zúčastnili také zástupci Policejního prezidia Policie ČR, jednotlivých služeb Policie ČR, velitel Hradní stráže plk. Ing. Radim Studený a další významní hosté.

JUDr. Svetozár Plesník

AUTOŘI ČÍSLA

Dr. Jan BERWID-BUQUOY
člen pobočky SvazDaP Tábor

Dr. Miroslav FEHÉR
první místopředseda ÚR SvazDaP
šéfredaktor MILITARY FORUM

Kateřina HEJNOVÁ
členka pobočky SvazDaP Tábor

Dr. Zdeněk CHUDA
místopředseda pobočky SvazDaP Tábor

Ing. Rostislav KONEČNÝ
předseda ÚR SvazDaP
člen redakční rady MILITARY FORUM
předseda pobočky SvazDaP Rakovník

Ing. Ivan LAMPRECHT
člen redakční rady MILITARY FORUM
předseda pobočky SvazDaP
Valašské Meziříčí
místopředseda ÚR SvazDaP

Martin MAREK
Vojenské investiční medaile

JUDr. Radim MARUŠÁK
člen RK SvazDaP

JUDr. Svetozár PLESNÍK
místopředseda ÚR SvazDaP
člen redakční rady MILITARY FORUM
tiskový mluvčí SvazDaP

Ing. Andor ŠÁNDOR
bývalý náčelník Vojenské zpravodajské služby, dnes působí jako bezpečnostní poradce

Pavel VLADYKA
Klub vojenské historie
Československé lidové armády
Muzeum Československé armády

Podzim života je barevný

Je málo míst, kde je podzim života tak barevný a příjemný.
Je málo takových míst a jedno z nich je zde. V samotném srdci brdských lesů,
v našem domově seniorů na Zátoru v Hostomicích. Tady je každé období v roce krásné.
A nejkrásnější je tu podzim života. Rádi vás zde přivítáme.
Ať již jako klienta, návštěvu nebo dobrovolníka...

www.domovhostomice.cz

Středočeský kraj

DOMOV SENIORŮ
HOSTOMICICE · ZÁTOR